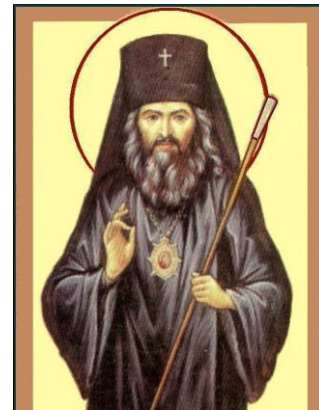

MĂRTURIA UNEI MINUNI SĂVÂRȘITE DE SFÂNTUL IOAN MAXIMÓVICI, ARHIEPISCOP DE SHANGHAI ȘI SAN FRANCISCO

Întâmplarea a avut loc în San Francisco, în vinerea de dinaintea Duminicii Floriilor, 1963. Ne întorceam de la cumpărături cu noua noastră mașină, când mașina a fost lovită de o altă mașină, condusă de un șofer beat. Pentru o fracțiune de secundă am simțit o durere la cap, aceasta fiind tot ce îmi amintesc de atunci și până când mi-am recăpătat cunoștința la spital. Fusesem rănită grav la cap, gât și picioare. Diagnosticul doctorului spune că am avut o comoție, craniu spart, răni la coloana vertebrală și vătămare a nervilor motori de la mijloc, trecând prin picioare. Și de-abia mă recuperasem după două operații ! Trebuia să stau pe spate, complet nemișcată. Am fost pusă în contracție, cu greutate la cap și la bazin, care trăgeau în direcții diferite. Doctorii sperau ca astfel să se vindece nervii vătămați din coloană. Dacă nu, trebuia să suport o nouă operație sau să rămân așa infirmă.

Sf. Ioan Maximóvici
(1896-†1966),
icoană

Deodată, în salon au intrat doi tineri urmați de un preot bătrân, aplecat de spate, mic și cu o privire piezișă. Infirmiera a arătat spre mine, iar cei trei au venit la mine. Preotul s-a așezat la marginea patului, m-a întrebat cum mă cheamă. Am răspuns. Deodată și-a pus mâna pe fruntea mea și a spus: "Ce s-a întâmplat, ai avut un accident de mașină?" "Da", am răspuns eu, cugetând întru mine, "Dar, cum știe?" "Bine, hai să ne rugăm", spuse. A închis ochii și a început să se roage. Apoi a luat o sticlă cu untdelemn dintr-o geantă pe care o ținea unul din băieți și mi-a uns capul, fruntea, gâtul, pieptul, picioarele și mâinile, apoi mi-a dat să beau vin și să mănânc o bucată de anafură. După ce m-a stropit cu agheasmă, a zâmbit și mi-a dat un ou de Paști (nu unul comestibil, ci unul pictat și învelit cu niște panglici aurii). M-a binecuvântat, i-am sărutat crucea și mâna, apoi au plecat cu toții. După plecarea lui, venise la amiază, am adormit cu oul în mână și când m-am trezit era deja întuneric. În acea noapte s-a întâmplat o adevărată minune. Am simțit un puternic îndemn interior să mă scol chiar eu din pat! M-am ridicat, m-am târat, m-am rostogolit și bolnavii știindu-mă paralizată de la mijloc în jos au strigat după soră. Au venit două surori. Eu am insistat că vreau să merg singură. Și am mers la baie și

Ca o stea duhovnicească pe bolta cea cerească, tu ai cuprins întreaga lume și ai luminat sufletele oamenilor. Pentru aceasta, numele tău se slăvește de la Răsărit până la Apus, pentru că tu strălucești Soarelui Dreptății, Ioane, preaiubitul nostru păstor. De aceea, nu înceta a-L ruga pe Hristos să mântuiască sufletele noastre.

(Troparul Sf. Ierarh Ioan Maximovici)

m-am întors înapoi ! Deși picioarele mi se clătinau, am plâns de bucurie. A doua zi, după multe radiografii și o examinare, doctorul mi-a spus : "Sunt nedumerit cu totul ! Din punct de vedere medical acest lucru este imposibil ! O să-i chem pe ceilalți doctori pentru consultație".

Au venit alți doctori...

M-au ținut încă nouă zile până să mă externeze. Nu s-a putut găsi nicio explicație. Din acea seară, după vizita aceluia preot, am mers numai pe picioarele mele, fără vreo complicație sau vreo operație. Nu-l cunoscusem pe Episcopul Ioan, nu auzisem de el. Am aflat mai târziu Cine era Cel ce m-a vizitat la spital. Numai după ce am primit o astfel de vindecare incredibilă, prin rugăciunile lui, am înțeles ce milă aflasem prin atingerea mâinilor Sfântului Ioan !

Tatiana Estrada, Concord, CA
(Noi minuni ale Sf. Ioan de San Francisco,
traducere de Stefan Voronca)